

פרוטוקול מס' ~~114~~ 115

מישיבת ועדת הכנסת
פירוש ג', י"ג בתמוז תשל"א-1971, 6.7, שעה 8.30

נכחור:

חברי הוועדה:

י. ישיעהו - היו"ר
א. אנקוריין
מ. ביבי
מ. ברעם
ש. י. גרוס
י. גולן
י. זבון
י. נחושתן
מ. נסים
א. רזיאל-נאור
י. רפאל

סוגיות:

ח. ליאור - מזכיר הכנסת
ק. ארן - סגן מזכיר הכנסת
ג. בר-יוסף - חשב הכנסת
ז. שר - משרד המשפטים
א. בר-זכאי - משרד המשפטים

מזכירת הוועדה: מ. ברפי

רשמה: א. עצמון

סדר היום: (א) ערעורים על החלטת היו"ר והסגנים בענין דחיפות ההצעות לסדר היום.

(ב) מינוי מר גרשון אבנר לפנהל נציבות תלונות הציבור.

(ג) הצעת חברי הכנסת ש. תפיר וא. אבנרי לבטל סעיף 122 לתקנון.

(ד) בקשת חה"כ ש. כהן להכיר בו כסיעה שתיקרא סיעת כוח חדש.

היו"ר י. ישעיהו:

אני פותח את הישיבה.

לפני שניגש לדיון בערעורים על החלטת היו"ר והסגנים בענין דחיפות ההצעות לסדר היום, אני רוצה שנדון ונאשר את מינויו של סנהל נציב תלונות הציבור.

מר שר, היועץ המשפטי שלנו הציע שננהיג חידוש, כמו שנהוג בממשלה, כאשר מסנים מנכ"ל - אפנס השר מציע לממשלה את המנכ"ל - אבל וועדה בת שלושה חברים שאחד מהם הוא נציב שרות המדינה נפגשת עם המועמד ומאשרת את מינויו אם היא מוצאת שהוא ראוי ופתאים לתפקיד המוצע.

שאלתי את מר שר איך נוהגת ועדת הכספים כאשר היא מפנה את מנכ"ל של משרד מבקר המדינה. התשובה היא ששם לא נהוג לעשות כפי שנהוג בממשלה.

האם הוועדה סבורה שיש לקבל את התירוש הזה? ואם כן - נצטרך להציע ועדה שתפגש עם הסנהל. - אני מבקש שכם עצה.

י. רפאל:

הממשלה עושה זאת כי היא איננה מכירה את האדם. במקרה הזה אנו מכירים את האדם ולכן אין צורך לסנות וועדה בת שלושה איש כדי לאשר את מינויו. אבל רצוי שנאמץ את הנוהג הזה לגבי מועמדים שלא מוכרים.

י. נברון:

אני מצטרף לדעתו של חבר-הכנסת רפאל.

י. גולן:

גם אני מצטרף לדעה זו.

פ. נסים:

נכון שהמועמד ידוע, אך לא ידוע לצורך התפקיד הזה, מכיון שההכשרה הטוקדמת לתפקיד הזה היא מעטה בארץ. על כל פנים, העקרון שהוצע לנו פה הוא עקרון רצוי.

ז. שר:

הייתי ער לעובדה שמספר חברים בוועדה מכירים היטב את המועמד, אך העקרון הוא ע"י זה נוצר מצב, לכאורה, שיוצרים דעה קדומה לגבי סוג מועמדים שאינם מוכר מראש, ע"י זה שקובעים וועדה. לכן הצעתי מה שהצעתי.

י. נברון:

לדעתי, לא נאה אם מעמידים פנים שהולכים לעשות וועדה.

ז. שר:

מכיון שרצוי שלא רק שהצדק ייעשה אלא שייראה שנעשה, שיטנו טיפול אחיד לגבי מינויים.

א. רוזיאל-נאור:

אם זה נוהג אחיד אז למה פונים אלינו. אם כך נוהגים ביחס לכל המינויים - כנראה שכל שר בטרם שפסנה פתייעץ בוועדה. אם אין נוהג אחיד, אני סבורה שאין לחדש את החידוש הזה. אם ועדת הכנסת תשפיע על מינוי שנעשה כתוצאה מועדה אחרת, הרי אומר שהוועדה האחרת היא כביכול מעל ועדת הכנסת. אני חושבת שאין צורך בכל העניין הזה.

א. אנקוריון:

אני סבור, שכאשר המועמד מוכר ע"י הרוב המכריע של חברי הוועדה, אפשר לוותר על זה. אף על פי כן, אם יש דרישה - ולו פסיעה אחת - שתהיה וועדה לנושא כזה - הייתי אומר כן לקיים את העניין.

היו"ר י. ישעיהו:

אני מצטרף לדבריו של ח"כ אנקוריון - כנוהג - ננהיג אצלנו את הסנהל הזה להבא. במקרה הנוכחי, לאור זאת שרוב חברי הוועדה מכירים את מר גרשון אבנר, ומכיון שהדבר הובא לפני הוועדה, ויש לנו את תולדות חייו - לכן אין צורך בכך.

היו"ר י. ישעיהו:

הוחלט: להבא להנהיג את המנהג שקיים בממשלה, לגבי מינוי מועמד, שייעשה ע"י

ועדה בת 3 חברים.

ערעורים על החלטת היו"ר והסגנים בענין דחיפות ההצעות לסדר היום

האחד - הוא ערעור ביחס לדחיפות ההצעה בדבר קיפוח החינוך בשכונות הקטמונים. השני - קיפוח החינוך הדתי בשכונות הקטמונים בירושלים.

ישנו ערעור נוסף של ח"כ י. בן-פאיר על פגיעה בריבונות ישראלית על ידי אנשי הפ.בי.אי.

חבר-הכנסת י. בן-פאיר לא יוכל להופיע היום והוא ביקש שחבר-הכנסת רפאל ינמק את הדברים.

י. רפאל: אוכל לנמק לענין החינוך. אינני בקיא לגבי הענין השני.

מה שנעשה בשכונות הקטמונים בתחום החינוך הוא דבר חסור ביותר, ורצוי שהכנסת תתערב בענין. נקבעו שתי חטיבות ביניים של החינוך המסלכתי, ואף לא אחת עבור החינוך הדתי. אם כי מספר הילדים בחינוך המסלכתי-דתי הוא כמעט כפול. לפחות, היו צריכים להקים חטיבה אחת במסגרת זו וחטיבה שניה במסגרת אחרת. כתוצאה מכך יצאו ההורים גתילדים להפגנה והדבר התפתח בצורה בלתי סבירה. כמו-כן עסדה להתקיים אתמול הפגנה נוספת, וייגשה בקשה למסטרה, אבל המסטרה בקשה שהם שידחו זאת בגלל שעסדה להתקיים באותו יום הפגנה אחרת, וההורים נענו לבקשה.

באם זה ייקבע קשה יהיה לתקן את הדבר. בינתיים אנו נמצאים בסוף שנת הלימודים, ההורים צריכים לדעת לאן לרשום את ילדיהם. לאור כל זאת זה מצדיק את הדחיפות שבענין.

היו"ר י. ישעיהו: מה ההבדל, מבחינת הדחיפות, אם הדיון יתקיים סחר או היום - מהו הציפוי?

י. רפאל: אם כך - אפשר לטעון זאת לגבי כל הצעה דחופה לסדר היום. עצם הדגשת הדחיפות - אפילו ענין של שעתיים בלבד. אני חושב שקיימים כללים שעל-פיהם אנו קובעים את דחיפות הענין. כל הכללים מראים שיש לקבוע דחיפות.

היו"ר י. ישעיהו: יש הבדל בין דבר דחוף לחשוב.

יו"ר הכנסת ר. ברקת: אינני נכנס עכשיו לבעיית חשיבות הענין. אני מניח שמבחינת החשיבות, יש הערכה יחסית של כל סיעה וסיעה לגבי מידת חשיבותו של ענין - אינני בא עכשיו לחלוק על דעתה של סיעה זו או אחרת. אני נזקק עתה רק לאלמנט של דחיפות. האם אמנם יש צורך לקיים דיון דחוף בענין זה.

בענין זה קיימנו מגע עם עיריית ירושלים, ואתמול הוזמן לפה הממונה על ענין החינוך בירושלים, מר קדיש. האינפורמציה שנמסרה לנו עומדת בסתירה לגבי ההנמקה שנמסרה ע"י ח"כ בן-פאיר. וזו לשונה:

"על-פי החלטת צוות המיפוי לביצוע הרפורמה בירושלים, המורכב מאנשי משרד החינוך והתרבות ועיריית ירושלים, אושרו על ידי משרד החינוך והעירייה, בסוף מרץ, שתי חטיבות ביניים, אחת מסלכתית ואחת מסלכתית-דתית. שתיהן במקומן הקבוע.

כתוצאה מכך שהגישו הורים נגד העירייה ונגד משרד החינוך בדבר פתן רשות להוציא את הילדים מרובע החינוך שנקבע לחטיבה, החליט משרד החינוך והעירייה על הקמת חטיבה מסלכתית שניה במקום זמני.

יו"ר הכנסת ד. ברקת:

לבקשת אגף החינוך הדתי ומשרד החינוך והתרבות הוחלט על שתי חטיבות ממלכתיות דתיות לילדי הקטמונים. אשר למיקום החטיבות, לגבי החטיבה הממלכתית דתית לבנים הסכימה טיעת ספר"ל בעירייה להצעת משרד החינוך והעירייה, לשכן אותה זמנית בקריית הנוער. ואשר לחטיבה הממלכתית הדתית לבנות יש שלוש הצעות, אשר נבחנו אתמול על-ידי המפקח למחוז ירושלים ועל-ידי מנהל המחלקה לחינוך בעיריית ירושלים ומסקנותיהם יובאו לידיעת העירייה ומשרד החינוך והתרבות, ויסוכם אז סופית גם איפא היא תשוכן.

חטיבות אלו כוללות את כל ילדי הקטמונים בחינוך הממלכתי והחינוך הממלכתי-דתי וגם ילדים מסכונות אחרות, כדי ליצור את האינטגרציה. אם יהיה צורך בתחבורה מוסדרת למקומות בהן תשוכן החטיבה באופן זמני, היא מובטחת על-ידי העירייה ומשרד החינוך.

לאור האינפורמציה, אינני רואה את

הדחיפות להכיר בזה כהצעה דחופה.

א. דז"אל-נאור:

הנוהג היה, כדי לבחון בעיה אם היא דחופה או לא, צריכים להתקיים בה שני אלמנטים: א) האם ניתן לשנות דבר שבא למנוע או לגרום למעשה בענין. ב) אם זה ענין שיש לציבור ענין בו. כלומר, אם הוא חשוב, לא רק בעיני המציע, אלא הוא חשוב לציבור.

לפי דעתי, שני האלמנטים הללו מצויים בשאלה זו. אין סה לדבר - ציבור ההורים מודאג וכן גם הילדים, שסיימו ללמוד בבי"ס וחייבים להרשם לבי"ס אחר - הם אינם יודעים היכן.

מדוע שלא ייאמר מעל בימת הכנסת, במפורש, שהמטפלים בענין יקבעו חטיבת ביניים אשר תספק את צרכי כל האוכלוסייה - מדוע למשוך זאת עד שבוע הבא?

היו"ר י. ישעיהו:

לא עד שבוע הבא, אלא עד סחר.

א. דז"אל-נאור:

לפני הסחר היה אתמול ושלשום - אם ניתן להדגיע את ציבור ההורים, מדוע צריך שלא להדגיע? ומדוע לא להכיר בדחיפות, שזה גם כן גורם לרגשות פסויימים. לכן אני תופכת להכיר בדחיפות ההצעה.

י. רפאל:

מה שאמר יו"ר הכנסת, הוא אמר דברים בשם אופרם ואינו נושא באחריות כלפיהם. ישנם כמה דברים נכונים, וכמה בלתי נכונים. אם השר ירצה להשיב בנושא, זה עשוי לשמש לו חומר לתשובה - אך מה זה שייך להכרה בדחיפות ההצעה? הענין מוכיח שישנה בעיה, ושולחים ילדים ללמוד בקריית הנוער - מדוע מפלים בין ילד לילד? הרי נעשה מה עוול שצריך להזעיק כל אדם או ביקטיבי. האם זו איננה תשובה לטענת הדחיפות.

אני מבקש פיו"ר הכנסת שיסכים להכיר

בדחיפות ההצעה.

י. גולן:

הבעיה הזאת של הכרה בהצעות לסדר היום כדחופות היא בעיה מטרידה שהיו"ר והסגנים אינם עומדים בזה. ישנם מקרים שהם על הגבול וקשה פאד להכריע בהם. לפי האלמנטים שקבעתם זה נראה כדחוף, אבל אני פונה לח"כ רפאל ושואל: אם הדבר נסחב עד היום, הרי יש באפשרותכם להגיש מחר הצעה רגילה לסדר היום. מדוע שלא תעשו זאת?

בזה אתה מבטל כל טעם לערעור.

י. רפאל:

אני לא מבטל, לכן קבענו שזה יהיה הסעיף הראשון בישיבה הבאה.

י. גולן:

מי בעד הכרה בדחייפות וסי נגד?

היו"ר י. ישעיהו:

הוחלט: הערעור לא מתקבל.

הערעור הבא הוא הפגיעה בריבונות ישראלית על ידי אנשי הפ.בי.אי

יש פה שני אלמנטים: האחד, מדיני כללי, השני, שיטת סכנה של גירוש.

יו"ר הכנסת ד. ברקת:

תחילה ברצוני להגן על כבודו של אדם, נציג הממשלה, שהודיע לנו שער אתפול בשעה 10.30 לא היתה תלונה במסורה. הוא בדק זאת פעמיים, ואני סבור שאין לו שום מניע לפסור אינפורמציה לא נכונה.

אני קורא בעתון של היום, שעורך-הדין של הגברת הזאת פנה למסורה אתפול. יכול להיות שהידיעה לממשלה על הגשת התלונה הגיעה לאחר שמזכיר הממשלה מסר את הודעתו. אולם ישנה בעיה כזאת שנראית בעיני הסיעות כבעיה ציבורית חשובה, ומן הדין שהסיעה הזאת במספר ההצעות הרגילות לסדר היום על-פנת להציג את הבעיה בפני הכנסת.

ישנו פה אלמנט אחד שאי אפשר להתעלם ממנו הוא סכנה של גירוש. לפני שבאתי לישיבה, התקשרתי לנוגעים בדבר, ומהממשלה נמסרה לי הודעה פחייבת שאין סכנת גירוש לאשה. לכן הדבר, לא נראה לי דחוף.

מי בעד הכרה בדחייפות ההצעה?

היו"ר י. ישעיהו:

הוחלט: הערעור לא התקבל.

הערעור הבא הוא הסכנה בשיתוק הרישום של עסקות מקרקעין בתל-אביב

מדובר כאן על שביתת האטה שיש בטאבו ועתה החליטה לשכת עורכי-הדין שלא לבצע עסקות רישום בטאבו. מדובר בשתי לשכות של רישום מקרקעין שכוללת קרוב ל-1 מליון אנשים. ענין של שביתת האטה הוא לא ענין שמוגבל בזמן, ויש לתת עזרה דחופה לאותם אנשים מסכנים שחשכו כל ימי חייהם כדי לרכוש דירה. אנחנו רוצים ששר המשפטים יבוא לכנסת ויעזור לחסל את הדבר הזה, בעזרת הכנסת ובעזרת דיון דחוף.

י. נחושתן:

בדרך כלל, אנחנו נרתעים מלעסוק בענין שביתות, זו בעיה סבוכה לפני לגבי מערכת פעולתה של הכנסת. לגבי מערכת יחסי עבודה, אנחנו נוהגים להכיר בדחייפות במידה שהמדינה הוא בפיקוח נפש. הכרנו בדחייפות של עובדי הרנטגן ושל עובדי בתי-החולים.

יו"ר הכנסת ד. ברקת:

אני סבור שסיעה שיש לה סלאי של הצעות לסדר היום יכולה להעלות את הדבר הזה פחר כהצעה רגילה.

אפשר לטעון זאת לגבי כל הצעה.

י. נחושתן:

אני רוצה להביע את דעתי שהניסוח שהועלה שאפשר להגישן כהצעות רגילות לסדר היום, ולכן אין להכיר בדחייפות, הוא ניסוח עפ"י קריטריונים שנקבעו, אם כי באופן בלתי כתוב. לענין הצעות דחופות לסדר היום, לגבי הצעה דחופה לסדר היום, עצם העובדה שיוחד לזה סעיף נפרד, ושהדבר הזה טעון הנפקה, כדי לסנוע מעשה או סחדל מן הציבור, זה אומר שלא צריך להדביק את ענין ההצעה הדחופה להצעה רגילה. ואין לערב פרשיות. פה מדובר בציבור גדול שעלול להיזוק נזק כמעט כל יתוקן.

פ. נסים:

פ. נסים:

אנחנו עומדים בפני פגרת בתי המשפט, ושמענו, שגם הטאבו עומד לחדש מנהג של סגירת ספרי האחוזה, ועתה גם השביתה, כל זה לא מסייע לסנוע תקלה שעלולה להארך עד ראשון לספטמבר. נדמה לי, שאי אפשר שלא להכיר בדחיפות הזאת.

היו"ר י. ישעיהו:

פבלי להיכנס לגופו של ענין, לסכנות ולסבל שיש לציבור סכך, אני חולק על הפרוש של חבר-הכנסת נסים בענין הדחיפות. זו הצעה לסדר היום כמו כל הצעה בעלת משמעות מיוחדת,

א. אנקורירן:

כעורך-דין שעוסק גם בעניני טאבו אני מבין את הסבל שכרוך בענין זה. אני שותף לדברים שנאמרו כאן, שהסבל הוא רב, והענין נכבד מאד, ויש בו חשיבות ציבורית. מאידך אני רוצה לומר שאפילו כבית המשפט ישנו מושג של שהות. שביתת ההאטה הזאת של עובדי הטאבו זה ענין שנמשך כבר חודשים אחדים. והיה צריך להביא את הענין עוד לפני כן. נכון שהמחאה של לשכת עורכי-הדין הוסיפה נופך מסלה, אבל עתה אנחנו מדברים בשאלה של ניצול ציבור מסויים במערכת הכליים שעומדים בפני הכנסת. אם יש אפשרות להעלות את הענין פחד כהצעה רגילה לסדר היום, אין צורך להכיר בזה כהצעה דחופה לסדר היום.

א. רזיאל-נאור:

בדרך זו אפשר לבטל את המכשיר ששמו הצעה דחופה לסדר היום. אם זה קיים כבר מספר חודשים - מדוע ח"כ אנקורירן, בתור עורך-דין, לא הזדרז להגיש הצעה לסדר היום. יש פה אלמנט נוסף שהוא חוות דעת של לשכת עורכי-הדין בענין זה, שלמעשה, פעולה זו מונעת את הרישום, וללא התערבות מסוימת הענין עלול להחריף ולגרום סבל לצבור. מדוע צריכים להיות נוקשים בכל דבר. המנהג הזה שלא להכיר בהצעות שמוגשות כדחופות פשוט שיש אפשרות להגיש אותן בדרך אחרת, הוא לא קנה-מידה לדחיפות הענין.

היו"ר י. ישעיהו:

אבי מעדיף שאת הויכוח הפהותי של הצעה לסדר היום נקיים בוועדה כשנהיה פנותקים מהצעה של סיעה מסוימת, כי אחרת זה לא יהיה אובייקטיבי.

עתה נחליט לגופו של ענין - האם ישנו פה אלמנט שמעיד על דחיפות ההצעה?

יו"ר הכנסת ר. ברקת:

אני מצטער מאד על הדברים שהושמעו ע"י ח"כ א. רזיאל-נאור בענין נוקשות והתעלפות. אני מציע לך שתבדקי מהן ההצעות שהוגשו במסך המושב הזה של הכנסת ותראי שלא היתה נוקשות, לפעמים פאסימים אתהיו"ר והסגנים בגמישות יתרה. בהזדמנות זו אני רוצה להזכיר, שיצאנו נפסדים בגלל עובדה מצערת שהגשנו 6 הצעות לסדר היום בענין חשוב ופוליטי ממדרגה ראשונה. בגלל שלא שקלנו את הדבר הזה מבחינת האפקט הסופי שלו, גרמנו לכך, שלא השגנו מה שרצינו להשיג, אלא את ההיפך.

י. גולן:

לדעתי, זהו מקרה טיפוסי של הצעה רגילה לסדר היום. נכון שזו בעיה חמורה, אבל אפשר להגישה כהצעה רגילה לסדר היום, ואין שום סיבה להכיר בדחיפותה.

י. נחושתן:

זוהי בעיה שלפעלה ממחצית תושבי הארץ לא רשופים. כל הענין בנוי על בליטה, ומוכרחים באופן יסודי לפתור את הענין. מבחינת העיסוק בנכסים זהו דבר חשוב ביותר במשק המדינה. אין כאן ענין של בעיה פוליטית, ואני חושב שזה צריך להעלות לסדר היום.

י. נבו:

אנחנו במסגרת של היו"ר והסגנים די יוצאים בהצעות לסדר היום. כאן שמענו 3 ערעורים מתוך 16 הצעות דחופות לסדר היום. אני מניח שאילו היינו רוצים להביא את כל ה-16 ההצעות האלה ולדון על כל אחת מהן בנוגע לדחיפות הענין, הרי שהיו מוצאים נימוקים כדי להכיר בדחיפות כולן. אנחנו מגיעים לענין שממש לא ניתן יהיה להכיר בדחיפות של הצעות. כיון שאם נעשה זאת נגיע לצד ההפוך ונבטל את כל הפרוסד שקרוי הצעה לסדר היום. לכן אני מציע שהסיעות תבדוקנה מחדש - פתי להגיש הצעה דחופה ומתי לא.

י. בחושטן: אם רצינו להעלות זאת כהצעה רגילה לסדר היום, לא היה ערעור היום. ניטוק נוסף - פעולות הרישום בטאבו אנן מתחסלות אלא מצטברות.

י. רפאל: אני מציע, היות והענין הזה אינו ענין סיעתי. כולם אמרו שהענין הוא חשוב אך הדחיפות לא הוכרה, אולי שזה יבוא פחד ונקבע לזה מכסה מיוחדת.

היו"ר י. ישעיהו: לא הייתי מציע שהועדה תחליט על סידורים מיוחדים פסוג זה. ישנם סדרים, אנו צריכים להחליט אם יש כאן אלמנט של דחיפות או לא? מי בעד הכרה בדחיפות?

י. בחושטן: אם יש אפשרות להסתדר - אז אני מבטל את הערעור.

היו"ר י. ישעיהו: הוחלט: הערעור בוטל.

מינוי מר גרשון אבנר למנהל נציבות תלונות הציבור - בהתאם לסעיף 32 לחוק מבקר המדינה תיקון מס' 5 - תשל"א-1971

אני רוצה לברך את ד"ר נבנצל, שהוא בבגמר גם כנציב תלונות הציבור. הוא הגיש לנו הצעה לפנות את מר גרשון אבנר כמנהל נציבות תלונות הציבור. תולדות חייו של מר גרשון אבנר ידועים לוועדה. כפו-כן רבים מחברי הוועדה מכירים אותו אישית.

מי בעד הצעתו של מבקר המדינה, ד"ר נבנצל, לאשר את מינויו של מר גרשון אבנר כמנהל נציבות תלונות הציבור?

הוחלט: לאשר את המינוי. אנו מאחלים הצלחה לד"ר נבנצל ולמר גרשון אבנר. פעולתו של הנציב תתחיל לפחית ראש השנה.

ד"ר נבנצל: אנו מודים לוועדה.

היו"ר י. ישעיהו:

הצעת חברי הכנסת ש. תמיר וא. אבנרי לבטל סעיף 122 לתקנון

חבר-הכנסת ש. תמיר הופיע לישיבה זו, בעוד שחבר-הכנסת א. אבנרי הודיע לנו שלא יוכל לבוא היום. לכן נשמע עתה את נימוקיו של ח"כ תמיר, ואת נימוקיו של ח"כ אבנרי נשמע בנפרד.

סעיף 122 לתקנון אומר:

"הכנסת לא תדון בשום ענין בצורת דיון החורגת מהוראות התקנון, או מהתקדימים, אלא אם כן דנה והחליטה ועדת הכנסת על-כך."

המקרה שבו השתמשה הוועדה בסעיף 122 היה קשור בהצבעת אי-אמון לממשלה אשר הגיש ח"כ תמיר, והיו"ר והסגנים באישור ועדת הכנסת החליטו שתהיה ישיבה בשעה 14.00 באותו יום כדי לשמוע את הודעת הממשלה. נפטר לנו שיש הודעה של הממשלה בשעה 16.00 ולכן ח"כ תמיר החליט להשאיר את ההצעה בסוף.

כאשר נתבקשה הכנסת להצביע על הצעת אי האמון, התעוררה השאלה אם צריך להצביע באותו ערב או שצריך לדחות זאת לפחית היום. ועדת הכנסת התכנסה והחליטה להצביע באותו ערב, בהסתמך על סעיף 122.

לפחית, הגיש ח"כ תמיר הצעה שאופרת לפחוק סעיף 122. זה לא ערעור על החלטת ועדת הכנסת אלא הצעה שבאה להסיר מכשול בדרך הכנסת.

ש. תמיר:

כבוד היו"ר, אני מודה שבסעיף 122 נחמלתי רק באותו יום. כנראה שהוא היה שטור עמוק מאד בתחתית הסל, ודי נדהמתי כאשר שלפו אותו מולי. כשקראתי אותו ניסיתי לתת לו פרוש מצמצם באותו יום, אבל אני מוכרח להודות שהוא די רחב ויתכן שועדת הכנסת היתה מוסמכת להחליט כפי שהחליטה.

כדי לעדכן את החברים לגבי העובדות - היתה לנו הצעה שהיתה עתידה להיות נדונה בשעה 14.00 אחר-הצהרים. באותו בוקר הוכרר לנו שיש לנו סיכוי שסיעת גח"ל תצביע עמנו, בתנאי שנקיים את ההצבעה הזאת רק לאחר הדיון בלילה. אני סברתי שזה טוב לגישתנו וטוב לנוהל הפרלמנטרי, שזה יהיה בתום הדיון, לפיכך ויתרנו על ההצבעה בשעה 14.00. ובאמת, בהצבעה הסופית הצטרפה אלינו סיעת גח"ל. התעוררה השאלה מתי תהיה ההצבעה - ואני לא התווכחתי אז באותו לילה אם נקיים את ההצבעה או לא, כדי לא להגזים בניפוח הבועה פכחינה סרינית, והיתה הצבעה באותו לילה.

לפחדת, כאשר עברתי על הסעיף, העורך-דין שבי התקומם מאד מול הסעיף הזה, מכיון שהוזהר לי בעליל שכל התקנון הושם לאל ע"י קיום סעיף זה. הסעיף הזה אופר, אפנים, יש תקנון אלא במקרה שרוב החברים בוועדה יחליטו אחרת, התקנון מופר - זו המשמעות של סעיף 122. אם ישאר הסעיף הזה בתקנון, זה כאילו נעשה חוזה בין 3 אנשים ובסופו כתוב "ובכל מקרה ששניים מן השלושה יחשבו שהוראה אחת מן ההוראות לא פועילה, הכרעתם תחייב. אז למה בכלל צריך לכתוב חוזה. התקנון נועד להגן על המיעוט, אבל הרוב אופר, אני משחק בכללים כל עוד שכדאי לי, ברגע שקורה משהו לא נוח, אז אני מסאיר לי סעיף כדורבה, כדי לצאת מהענין.

לכן אני מערער על הסעיף הזה ומציע אחת מן השתיים: או שהסעיף ינוסח בצורה מצמצמת - אינני יודע איך - אך זה פחייב הרבה פחשבה. אם לא - אז יש לפחוק את הסעיף כולו.

היו"ר י. ישעיהו: קבענו לנו למטרה לעסוק בתיקונים שיטתיים בתקנון. אנחנו עוסקים בזאת למעלה משנה, כאשר נגיע לסעיף הזה - נזמין את חברי-הרנסת תמיר ואבנרי לישיבה זו.

סדרי ישיבות הכנסת

היו"ר והסגנים מבקשים שהישיבות בשבוע הבא ואילך, כלומר עד סוף הכנס, תתקיימנה בימי שני ושלישי בשעה 15.00.

הוחלט: ישיבות הכנסת בימי שני ושלישי תתחלנה בשעה 15.00 עד סוף הכנס.

בקשת חה"כ שלום כהן להכיר בו כסיעה שתיקרא סיעת כוח חדש

היו"ר הכנסת הפנה אלינו סכתב שהופנה אליו ע"י חבר-הכנסת ש. כהן ובו הוא מודיע על פרישתו מן הסיעה ופבקש להכיר בו כסיעה שתיקרא סיעת כוח חדש.

בנוסף לזה קבלתי סכתב מחבר-הכנסת א. אבנרי שבו הוא מבקש שלא נקיים את הדיון בבקשתו של חה"כ ש. כהן בהיעדרו.

אני מציע שנשמע עתה את הדברים מפיי חה"כ ש. כהן, ונזמין את חה"כ אבנרי לישיבה הבאה.

א. אבנרי: אני מציע שכל הענין יידון בישיבה הבאה, יוזמנו שניהם ונשמע מה בפיהם.

י. בחושן: אנו מעונינים לקבל את התקדימים שהיו בכנסת, בכתב עם לוח זמנים.

הוחלט: לקיים את הדיון בישיבה הבאה, בצדוף כל החומר.

הישיבה ננעלה בשעה 10.15